

עין משפט גד מצוה

ג א מיי פ"ג מלכות
ד מיי פ"ג מלכות
ה א מיי פ"ג מלכות
ו א מיי פ"ג מלכות
ז א מיי פ"ג מלכות
ח א מיי פ"ג מלכות
ט א מיי פ"ג מלכות
י א מיי פ"ג מלכות
יא א מיי פ"ג מלכות
יב א מיי פ"ג מלכות
יג א מיי פ"ג מלכות
יד א מיי פ"ג מלכות
טו א מיי פ"ג מלכות
טז א מיי פ"ג מלכות
יז א מיי פ"ג מלכות
יח א מיי פ"ג מלכות
יט א מיי פ"ג מלכות
כ א מיי פ"ג מלכות
כא א מיי פ"ג מלכות
כב א מיי פ"ג מלכות
כג א מיי פ"ג מלכות
כד א מיי פ"ג מלכות
כה א מיי פ"ג מלכות
כו א מיי פ"ג מלכות
כז א מיי פ"ג מלכות
כח א מיי פ"ג מלכות
כט א מיי פ"ג מלכות
ל א מיי פ"ג מלכות

מוסף רש"י

חביתו. היינו נמנת ממנה כ"ג שנתים בכל יום כדמסיך ב"ר א"ל אהרן מתחלה בנקה. על שם מנחת קרי לו ענינו דמכר (ויקרא ו) על מנחת כמון מעסה לא היו באין חביתין. שלא יראה מי עשוי בנקה מניחו וחי עשוי כדמכר ואו"ם שקריה נאחץ בעכר מנחת עמיתיה על מנחתה שנתה ממיתה על שלמה. מנחה מתוך שם הוא מנחה שנתה עמון שם וחסוהו (עירב יג). נמצא שלחן מנחת. חמשה עשר נטפה. ב' נטפים ומנחה לכל להם והיא שש חלות זו על זו נגאלה שנתן מקדש ט"ו. ונפקא מינה דלי אביי כדרי. הלאה נמי מתוך ט"ו נטפים מקדש לה לפסל כלניה (תקון יג.ו).

שיטה מקובצת

א) מביעיא גרושה ורחבה להו מבוקר. ב) כבה מולקן לחלותו. פ"ה שמהלקה חתימה לחלות בה ולא תהיה דלקת אחריו וביבתי שכן חביתו כהן גדול לכל חלה וזלה משפט דכל אחת גילשה פניו בעצמה ושמך צריך לתקן סובלת לבלתי. ונראה שהלוקה בסובלת ואפי' אפי' קרי ליה סימן קללה חב"א קדוה וקללה לא חביב אלא בלחם מ"ם (הרד"ק) (לישקלן) גבר מוטע כל חבית קרי סימן קללה ולכן מולקן חב"א ב"ר גליון: ב) מהו שיקדש קמציים. פ"ה שני קמצי לבונה וקשה וכו' כאשר כתוב בתוספות ונראה דאריי בקומץ בנחה דאפי' דמאר לעיל דברוחיה לבסיא לא קדש משמע דלא קדש קריה קהן כלי ה"ם בשאר כלי שרת אלא שלחן דקדוש ליה בגרושה מביעיא ליה דאפי' דאין קומצין בהיכל הא מנחה מקמצה בהיכל כשריה ומחו סבוקה גורא א"ל קמציא ליה דשמא אין דך דמקדש בהיכל ליה ליה: ד) אבל הקמצה בהיכל פ"ה בירצא ובלתיא וקשה דאין כלי שרת מקדש ליפסל ביצא ואי אכרת ליה גוריה חופק ליה משום קדוש ומנחה לפרושו ליה לעיל ונ"ל בנך שחזר וז' ואלבא דב"ד לעיל חזקין והכא בקמן וקדש לא יחיד ליה מביא קדוש שרתן. ליפסל לית ליה חגיגתא. ג) ומנחה היה חביתין שבה היה מודד ונכתיב ולגו ורביעית: ו) ורביעית ח"ש וחבת לגו נמקח: ט) מנקודי בוי"ד: ט) דלא היה: א) אסן: י) אן השלחן בין לחם ולחם וחבת ח"ש: יב) שם ז' מרות: יג) היה בימי: יד) מהי' וחצי לגו הדינו ב' רביעיות. הסי' ומחיר רבי יהודה:

פז:

מודד ורמיניהו חביתו כהן גדול ב'ו'. מהא דקאמר ר"מ ומחוק שבו מודד לחביתו כ"ג לא צעי לאקשוי דסלקא דעמן שפעמים מודד זזה ופעמים זזה: **בבמה** מחאקה אה"ות. פירש בקונטרס שמתלקה לעיסה וז"ל לומר כך דהא אמרינן לקמן (דף פח:) דרביעית נמשחה שבו היה מודד

לחביתו כ"ג רביעית שמן לכל מלה ומלה וקודם ליהא צריך לגלות כשהוא סלת ומכל מקום לא אפשר לעשות זו טורטני דמשקולת ומאזניס סימן קללה בסלת כמו צעיסה ומדה קטנה כל כך של א' משנים עשר צעשערן לא רזו לתקן ואפשר דקטנה כל כך גם היא אינה סימן כדכא:

מהו שיקדש קמציים בגורש ש"ו. פ"י בקונט' שני קומי' לצונה בלא צוינן וקשיא דהוה ליה למימר לצונה צוינן דכמציב כפותיו ומינא לקמן צפרק שמי הלחם (דף יג.ו) כפותיו אלו הצוינן הישך מיסק אדעתין למימר דסגי בלא צוינן ונראה לפרש דמיירי בקומץ של מנחה כדלמרי' צפ"ק (על מ.ו) דמנחה שמתלה כשהכל כשרה ויחיה הא דמסיק אינו מקדש ליקרב אבל מקדש ליפסל לפי' הקונטרס וינא דמקדש ליפסל בטבול יוס וזלניה דאי לאו שולחן אלא מיפסלי דעדיין לנה נמקדשה בבלי שרת כיון דלא נמנה מיקמי הכי כבר נמקדשה כולה מנחה בבלי שרת ומיפסלא בטבול יוס וזלניה ויש פירש כי הוא דפ"ק (סס ו:ו) גבי זר שקמץ דמקדשין ליפסל לענין דלא מניח מו חזרה ממנה שנתקדש הקומץ על השולחן: **שנתות** היו בהין. **צפ' המוכר** את הספינה (ב"ב דף פו:ו) אמרי' דלמחר רב כהנא שנתות היו צהין ה"ג שנתות היו צדמות ופירש סס רבינו שמואל דמילתא דרב כהנא צפ' שמי מדות ואינה כפן אלא משנה שלמה שנינו אכל צמסכת שנת פרק המזולא יין (דף פ:ו) גבי אנדיפי מפרש רב כהנא שנתות כדמנן שנתות היו צהין והשתא הכי קאמרינן התם כדלמחר רב כהנא על מידון אחר שנתות היו צהין: **הכא נמי נתכן שנתות** היו צמדות:

ליקרב ז' אבל מקדש ליפסל: **מתנני'** י'שבע מדות של לח היו במקדש הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין לוג וחצי לוג וחצי לוג עד כאן לר' אבא עד כאן לכבש ר"ש אומר לא היה שם הין וכי מוה היה הין משמש אלא מדה יתירה של לוג ומחצה ו היתה שם שבה היה מודד למנחת כ"ג לוג ומחצה בבוקר לוג ומחצה ו החצי לוג ולגו ורביעית ההין ושלישית ההין וחצי הין והין דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין ולגו וחצי לוג ורביעית ו' לוג רבי שמעון אומר לא היה שם הין וכי מוה היה הין משמש ח"א

זריכה ששה לוגין כדלמרינן לעיל (נ"ג). צשמן ויקרא ו) להסיר לה שמן: גמ' יד) רבי יהודה קחשיב ממטה רש"י בת"י

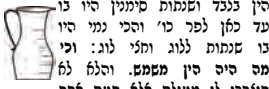
מוטערין. וי"ו צבראש דועשרין דרש: **מנקודו**. [שנא] למעט ולהסר [הוא שנא] ולהכי ממעט [לרננן] מתיבה דעשרין [שלא היה] עשוריים מזוממנין [ושלא] היה שם מדה [שנא] שני עשוריים: **מודד**.] משמע לכתילה [יכולן] להניח חצי עשרין וצינחו: **מדר"מ נשמע לר"מ**. מחלה מילתא נשמע לאריך מילתא דמלמך ר"י מאיר עשרין דחביתין מחוק אלמא סביכא ליה דמדת חביתין במחיקה חצי עשרין [נמין] מחוק דהא ש צמיתין הוא: **מדר"מ מחוק לרבנן נמי מחוק**. [דחא] אמרי חף צמיתין מודדין זו דכזה לא פליגי ר"מ ורבנן אלא צמיתין עשוריים: **כמה מחלקה**. שמחלקה העיסה לחלות צאה שש חלות בנקה ושש בין העידיים: **ביד**. בלא מדה: **או בבלי**. האר מנמות דבלות עשר עשר פשיטא לן דסגי ביד לחלקו דלא איכפת לן אס וז גדולה מזו כדמניח בשלהי אלו נמנות [עליו ט:ו] כל המנמות שריבה מנחת חלקן אז שמיעט מנמת חלקן כשרות חוק מלחם הפנים ומצמי לא הולא דלחם הפנים לא הולא העיסה מתחלקת דכל חלה שני עשוריים היתה נולשת כל אחת בפני עצמה: **טורטני יבניים**. וכי משקולת מאזניס יבנים צעורה. וקא פריך יבניים מתי איכפת לן: **עיון דבקללה כתיב**. והשיבו לחמכם ממשקל ט): **צגורש שלו**. השלחן און לו תוך. אס נתן עליו שני קומי' לצונה בלא צוינן אלא לחם: **מהו**. שיקדשו כליו היה שם הצוינן: **דחוי ליה**. חמי חסן לשלחן קמצי' לא חוי לשלחן אלא לצוינן: **והא אמר ר' יוחנן**. צפ' שמי הלחם ט): **לדברי סאומר**. לחם הפנים טפחיים ומנחה בלחם בת חמשה טפחים: **כופל**. דרשין הלחם היה כפול לשלחן ומנחה מכלן כלפי מעלה היה עשוי כמין תיבה פרוצה כדלמרינן צפרק שמי הלחם ט): **נמצא השלחן מקדש למעלה ט"ו טפחים**. דשש חלות היו כמנערכה זו על זו וכל אחת שני טפחים ומנחה היו לה ט"ו טפחים עולה למעלה משלחן ומקדש השלחן את העליון ונמחה: **לדברי סאומר**. דטפחיים בלחם בת שש טפחים: **נמצא השלחן כו'**. ר"י יוחנן ע"כ צבר מילי קאמרי כונן קמצי' דמקדש להו גורש דשלחן דלא נלחם אפיו עד השתא לא ידעמין דשלחן מקדש טו: **אכל מקדש ליפסל**. בטבול יוס וינא קדוש ליפסל כליו קדוש צמיתין עצמן: **מתנני'** שנתות היו להין. לא היה שם אלא הין וכו' היו סימנין מסמנות או פגימות: **עד כאן לפר**. מלי ההין: **עד כאן לאיל**. שלישית הקדש: **עד כאן נכנס**. רביעית ההין: **אלא מדה יתירה**. הימה שם להשלים שבע מדות: חביתו כה"ג היה ר"ך ל' לוגין שמן לוג ומנחה שחמית ולגו ומנחה בין העידיים כדלמרי' צפ' מתכלת ט):

שתי מדות פרק עשירי מנחות

מחוק שבו היה מודד חביתו כ"ג. לפי שיש לו חלק בשני חללי עשרין ואס היה גרוש כשהיה מטעללו לחתומו היה מחפז לה גבי (א) קרקע: **מוי"ו דועשרין**. נפקא ליה: ח' **מנקודו**. שאותו נקוד שעליו אחי למעט דכל נקודה אחי למעט: **שבו היה מודד חביתו כ"ג**. השתא משמע שמודד חצי עשרין צמיתו ומנחה והיינו דקא פריך מודד: **מתלק**. שהיה מניחו צמיתו שלם ועורה ואח"כ חוזהו בחצי העשרין: **ויסיעי לך לרבנן**. דלדברי הכל צריך חצי עשרין: **מדלמרי ר"מ עשרין**. שבו מודד לחביתו כ"ג

מחוק חצי עשרין נמי מחוק היה דהא הוא נמי לחביתו כ"ג: **ומדר"מ ט**. דלמחר שניעה מחוק היו אותו עשרין של כ"ג והחצי עשרין (כ) נמי לרבנן נמי ו) לא ו) על זה צ"ל שיש עשרין אחד וכו' היה מודד לחביתו כ"ג ה"ג דמחוק היה זה והוה לדברי הכל של כ"ג מחוק היה דהכי פליגי בצרייתא ו) רבי מאיר רובנן מחוק שבו היה מודד לחביתו כ"ג ומתקנין אומרי' לא היה זו אלא עשרין אחד מחוק: **חביתו כ"ג**. אומן שנים עשר חלות ששעוה שש צנקה ושאר צעריב: **כמה מחלקן לחלות ביד או בבלי**. ישער בידו או יתלקס צריך להניח משקולת ט"ו **דבקללה כתיב**. והשיבו לחמכם ממשקל (ויקרא טו): **שלחן מהו שיקדש קמצי' צגורש שלו**. כגון ששם היינו קומץ של מנחה או (שנא) לצונה בלא צוינן שהיה לו לקדשו בבלי והניחן על השולחן יא' שבו לחם ולא קדושו בבלי אחר והיינו טפחים שלו שלא הניחו צמיתין אלא למעלה צין לחם ללחם שהכל היה צגורש שלא הניחן בתוך כלי. עינן אחר צגורש שלו דשולחן לא היה לו בית קיבול כלל למעלה וכל מה שמניחן עליו היו כמו שמונה צגורש כך שפעמי' דלא חוי ליה. כגון קומץ וצונטה ט) צין צמיתין: **אינו מקדש**. שאין דרכו לקדש כי אס לחם: **לדברי סאומר טפחיים ומנחה קופל**. כדלמרינן שצפיק שמי הלחם (לקמן יג.ו)

נותן ארצו של כל לחם שהוא עשרה טפחים כנגד רחבו של שולחן שהוא מנחה טפחים ומנחה ארצו של לחם יתיר מרחקו של שולחן חמשה טפחים נמצא קופל כל לחם ולחם טפחיים ומנחה מכלן ועטפחיים ומנחה מכלן נמצא ששה טפחים של טפחיים ומנחה שכל מערכה של ששה לחם גזוה חמש עשרה טפחים נמצא השלחן מקדש חמה עשרה טפחים למעלה לומר דקדושו של שלחן היה עולה חמשה עשר טפחים והיה מקדש כל דבר צין לחם צין קמצי' כחמשה טפחים והיינו גורש שלו ואמאי אמרת אינו מקדש: **א"ל**. הא דלמרי' אינו מקדש מפני דלא חוי ליה היינו ליקרב משלחן הקומץ מתקדשין על טפחיים י' ש לו לקדשו בבלי אחר קודם שיקטיינו אכל מקדש הקמצי' ליפסל דקדש ליפסל כלניה ט' וינא. ענין אחר מ"ז ו"ל אכל מקדש ליפסל שפסולה המנחה הואיל ועשאן שלא כמלכותו רבי און יכול להסתיין לעשרין: **מתנני'** ויש **אליעזר צבתי לזון אומר**. לא היה שם א) כ' ד' מדות אלא הין צבלו ושנתות סימנין היו זו עד כאן לפר כ' והכי נמי ו' זו שנתות ללוג וחצי לוג: **וכי מה היה הין משמש**. והלא לא הולכרו לו מעולה אלא כעין אחת היה (א) י' לו מימי משה לשמן המשחה דמכר שמן זית הין שמתה ט): **מדה יתירה**. להשלים ה' מדות: **שבו היה מודד שמן לחביתו כהן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה לטהו:



מקדש ט"ו טפחים למעלה כל דבר בין לחם בין קמציין בגורש שלו דחיינו עד ט"ו טפחים ולדברי האומר טפחים טפחים והיינו רבי מאיר (ובלל): **אבל** מקדש ליפסל הקמצי' בלתי: **א"ל** אלעזר כהן צדוק אומר לא היו שבע מדות אלא היו בלבד ושנתות סימיות היו בו: **רבי יהודה** מחשב כמטה למעלה ורבי מאיר כמטה לטהו:

מסורת הש"ס

6) נגילת לא: וש"ן: 7) על ג' א: 8) ונקמן ז' א: 9) ב"ב פו: שכתב פ"ה צ"ל ומדלמרי מאיר: 10) צ"ל שלא היה אלא כ"ג: 11) צ"ל ר' מאיר אומר מחוק כ"ג: 12) צ"ל וכו' טורטני משקולת ואח"כ ד"ה ויכנס את היה צריך להניח ט) צ"ל לצונה. 13) כלי' וכן משמע בתוס' לעיל ט' ד"ה ר"ל ונמסר ונחמס דף כ: ד"ה י"א,ס"ה. 14) צ"ל ד' מדות. 15) צ"ל בימי משה. 16) צ"ק. 17) ויקרא כו. 18) לקמן ט' א. 19) לקמן ד: 20) לעיל ג: 21) ג"י הא"ק. דפרישותי קשה ה' א' קמץ,

תורה אור השלם

- ↑ ועשרין אחד לכבש האחד לשבעת הבקשים: במדבר טט ו
- ↑ ועשרין אחד לחמכם האחד לשבעת הבקשים: במדבר כט ד

הגרות הב"ח

6) רש"י ד"ה מחוק וכו' קרקע הסי' ואח"כ מ"ה מושטרוין מו"י דועשרין: 7) ד"ה ומרי"מ וכו' והחצי עשרין לרבנן כלי' ומנחה ממי נתקח: 8) ח"ה וכו' מה וכו' בימי משה:

גליון הש"ס

נב' פשיטא דרבי. עיין לעיל דף ע' פ"ג מסופות ד"ה שמייה:

רבינו גרשום

מחוק שבו מודד לחביתו כ"ג. כדאמרין חזון שגביל ב"ב שיהיה גורש בתוכה: שלא יבטוהו (ומודדו) מדה של ג' לפי' שאותו נקוד שעל ר' בא למעט. [וציין עשרין לר' מאיר גורש היה או מחוק מדאמר ר"מ עשרין של כ"ג מחוק ומלר' מאיר מחוק זה וזה לרבנן נמי מחוק זה או. אותן י"ב חלות ועשירין מחביתו כ"ג כמה מחלקן לחות ביד או בבלי: שישקו בידו או יתלקס בבלי: דאי בבלי וכו' טורטני יבנים. א"כ היה צריך לרביא ששקולת: ידיו ודבקלה חביתו וחשיבו לחמכם ממשקל: שלחן מהו שיקדש קמציין. כגון קומץ מנחה או של לבונה בלא צוינן בגורש שלו שלא הניחן בתוך שלו בין בגורשו שנתות הקומץ לזון לחם לחם: אינו מקדש. שאין דרכו לקדש אלא הלחם: **לדברי האומר** טפחיים ומחצה כופל כדלמרינן בפרק שתי הלחם נותן ארצו של לחם שהוא עשרה טפחים ונמצא אורך של לחם יתיר מרחקו של שולחן חמשה טפחים נמצא קופל כל לחם ולחם טפחיים ומנחה מכלן ועטפחיים ומנחה מכלן נמצא ששה טפחים של טפחיים ומנחה שכל מערכה של ששה לחם גזוה חמש עשרה טפחים נמצא השלחן מקדש חמה עשרה טפחים למעלה לומר דקדושו של שלחן היה עולה חמשה עשר טפחים והיה מקדש כל דבר צין לחם צין קמצי' כחמשה טפחים והיינו גורש שלו ואמאי אמרת אינו מקדש: **א"ל**. הא דלמרי' אינו מקדש מפני דלא חוי ליה היינו ליקרב משלחן הקומץ מתקדשין על טפחיים י' ש לו לקדשו בבלי אחר קודם שיקטיינו אכל מקדש הקמצי' ליפסל דקדש ליפסל כלניה ט' וינא. ענין אחר מ"ז ו"ל אכל מקדש ליפסל שפסולה המנחה הואיל ועשאן שלא כמלכותו רבי און יכול להסתיין לעשרין: **מתנני'** ויש **אליעזר צבתי לזון אומר**. לא היה שם א) כ' ד' מדות אלא הין צבלו ושנתות סימנין היו זו עד כאן לפר כ' והכי נמי ו' זו שנתות ללוג וחצי לוג: **וכי מה היה הין משמש**. והלא לא הולכרו לו מעולה אלא כעין אחת היה (א) י' לו מימי משה לשמן המשחה דמכר שמן זית הין שמתה ט): **מדה יתירה**. להשלים ה' מדות: **שבו היה מודד שמן לחביתו כהן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה לטהו:

מקדש ט"ו טפחים למעלה כל דבר בין לחם בין קמציין בגורש שלו דחיינו עד ט"ו טפחים ולדברי האומר טפחים טפחים והיינו רבי מאיר (ובלל): **אבל** מקדש ליפסל הקמצי' בלתי: **א"ל** אלעזר כהן צדוק אומר לא היו שבע מדות אלא היו בלבד ושנתות סימיות היו בו: **רבי יהודה** מחשב כמטה למעלה ורבי מאיר כמטה לטהו: